

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:13

(Ordfører for forslagstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Tak for ordet og tak for en, synes jeg, utrolig god debat. Jeg har været meget begejstret for at sidde og notere små plusser og minusser på min seddel, og jeg kan jo konstatere, at der er flest plusser ved flest mandater, så hvis partierne gør, som de siger her under debatten, og vil gå positivt til udvalgsarbejdet, kan vi måske ende med rent faktisk at få forslaget vedtaget.

Venstre og Konservative vil ikke være med, og det ville de heller ikke sidst. Man får nogle gange lidt den opfattelse, at det bare er sådan, at regeringen ikke vil noget som helst, hvis det ikke er noget, den selv har fundet på, og når den skal argumentere for, hvorfor den ikke vil, bliver den ved med at sige: Jamen det var jo megét værre, inden vi kom til dengang i 2001. Men, venner, vi er jo nået videre; der er løbet meget vand i stranden siden da, og de problemer, vi står med i samfundet i dag, kan hverken matches af den lovgivning, der var tilbage i 2001, eller af de initiativer, den nuværende regering har taget, inden den gik fuldstændig i stå. Verden stoppede ikke i 2002. Der er sket utrolig mange ting, også ude i boligområderne, og jeg synes, der er behov for, at man går ind og kigger på, om man skal yde en særlig beskyttelse af ejendomsfunktionærer.

Enhedslisten afviste vores forslag med en kommentar om, at der var behov for andre ting. Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk er enig med Enhedslisten i betragtningerne. Straf er ikke et mål i sig selv i den her sag. Det, det drejer sig om, er at anerkende de mennesker, som arbejder ude i de boligsociale områder, og give dem det klap på skulderen, at vi herindefra siger, at vi anerkender deres indsats. Vi ved godt, at det ikke altid er nemt. Vi ved godt, at de nogle gange står i nogle svære situationer.

Det jo ikke sådan, at alle beboere i den offentlige sektor udgør et problem. Der bor rigtig mange mennesker, som har det godt, som elsker at bo der, som lever og ånder for stedet og er rigtig lykkelige for det. Jeg er selv vokset op i et boligsocialt område, hvor der sådan set ikke var den slags problemer. Men der er nogle steder, hvor vi har ghettoer, der er nogle steder, hvor vi

har parallelsamfund, hvor der altså er store, store problemer, og hvor man ikke går ind og hjælper nok.

Så jeg vil gerne sige til Enhedslisten, at selv om de ikke vil være med nu, og selv om der måske alligevel kommer et flertal for forslaget, vil jeg gerne bakke op om det, Enhedslisten sagde, nemlig at straf alene ingen forskel gør. Der er behov for, at der kommer konflikthåndtering ud til nogle af de her områder. Der er behov for, at man får bekæmpet fattigdommen. Vi har lige hørt, at der under den her regering er kommet 9.000 børn mere, som lever i fattigdom. Vi ved altså godt, at nogle af dem, som kommer ud i problemer, er nogle af dem, der lever fattigt, og de kommer ud i problemer, fordi de er så belastede, som de er. Det er hårdt at være fattig. Vi ved også, at der er misbrugsproblemer, som ikke bliver håndteret, og vi ved, at der er psykisk syge, som ikke kan få anbringelse, men bliver sendt ud og nogle gange også havner i nogle af de her boligområder.

Derfor er der i virkeligheden plads til og brug for en politik, som helt forandrer den måde, hvorpå man kigger på de her områder. Man skal gøre det attraktivt igen at bo der, og man skal hjælpe de mennesker, som har problemerne; man skal ikke betragte de boligsociale områder som en skraldespand, hvor man kan sende de mennesker hen, som ikke kan være andre steder i samfundet. Der er masser af mennesker, som ikke bliver behandlet særlig godt i vores samfund, og mange af dem bliver boligplaceret i de her områder. Man hjælper dem ikke med deres fattigdomsproblemer, med deres misbrugsproblemer, med deres psykiske sygdom, med deres arbejdsløshed eller andre problemer, og det gør altså nogle gange, at luntten bliver kort.

Det er selvfølgelig noget, vi meget gerne vil være med til at se på, men vi synes også, at der er behov for at understrege en gang til, at selv om der er alle de her gode initiativer om konflikthåndtering og bekæmpelse af fattigdom og misbrug, er der også behov for at sende det signal, at hvis man arbejder som ejendomsfunktionær, skal man have en særlig beskyttelse – også i forhold til straffeloven.

Da vi behandlede det her forslag sidste gang, var det jo tidligere justitsminister Lene Espersen, der var på banen. Hun udviste stor forståelse, men ingen vilje, som den Radikale ordfører, hr. Morten Østergaard, konkluderede. Jeg vil konkludere, at jeg i dag har hørt mig til noget, der er lidt anderledes: Den nye minister udviser